

A: [Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Rada Miejska Tomaszowa Mazowieckiego
Urząd Miasta w Tomaszowie Mazowieckim
ul. P.O.W. 10/16
97-200 Tomaszów Mazowiecki

PETYCJA

W SPRAWIE PRYZNANIA ULGI NA PRZEJAZDY KOMUNIKACJĄ MIEJSKĄ OSOBOM Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o petycjach¹, niniejszym wnoszę o przyznanie w drodze uchwały Rady Miejskiej Tomaszowa Mazowieckiego, ulgi na przejazdy komunikacją miejską w Tomaszowie Mazowieckim osobom zaliczonym do lekkiego stopnia niepełnosprawności na podstawie obowiązujących powszechnie przepisów bez dodatkowych wymagań (tj. obecnego dotyczącego pobierania zasiłku stałego lub renty socjalnej). Petycję wnoszę w interesie publicznym.

UZASADNIENIE

Niepełnosprawność może być spowodowana wielorakimi schorzeniami, których leczenie może być kosztowne oraz mogącymi skutkować znacznymi ograniczeniami mobilności osoby z niepełnosprawnością. Wspomniane problemy występują niezależnie od orzeczenia jednego z trzech stopni niepełnosprawności, albowiem nie wpływają one – co do zasady – na przyznanie danego stopnia. Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych² w art. 4 ust. 2 stanowi, iż stopień umiarkowany należy przyznać osobie, którą cechuje naruszona sprawność organizmu, jest niezdolna do pracy albo zdolna do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagająca czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Z kolei następną jednostką redakcyjną wskazuje, iż stopień lekki cechuje naruszona sprawność organizmu, powodująca w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca

¹ tj. Dz.U. 2018 poz. 870

² Dz. U. 1997 Nr 123 poz. 776

ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Na podstawie pobieżnej analizy przytoczonych przepisów można wysunąć wniosek, iż osoby niepełnosprawne w stopniach umiarkowanym i lekkim doznają ograniczeń w zakresie możliwości wykonywania pracy oraz pełnienia ról społecznych. Jednocześnie realia współczesnego świata oraz dbałość o zdrowie – tak fizycznej jak i psychiczne – wymagają od osób niepełnosprawnych mobilności. Człowiek w pełni sprawny musi przemieszczać się z miejsca swojego zamieszkania w celu realizacji podstawowych potrzeb życiowych czy też obowiązków zawodowych. Niepełnosprawność wymusza dodatkowo częste wizyty w przychodniach lekarskich, szpitalach oraz punktach świadczących usługi w zakresie rehabilitacji. Choroby na które cierpią niepełnosprawni powodują także ból oraz uciążliwość lub niemożność swobodnego i samodzielnego przemieszczania się. W związku z powyższym osoby niepełnosprawne częściej korzystają z komunikacji miejskiej – nawet w drobnych, jak mogłoby się wydawać z punktu widzenia osoby zdrowej – sprawach dotyczących życia codziennego.

Nasuwa się zatem wniosek, iż uczynienie cen biletów przystępniejszymi dla osób dotkniętych niepełnosprawnością może w wydatny sposób przyczynić się do zwiększenia ich mobilności, a w konsekwencji do kompensacji ograniczeń wynikających z naruszenia sprawności organizmu w stosunku do osoby zdrowej, a co za tym idzie poprawie ich stanu zdrowia czy też sytuacji zawodowej. Dodatkowo w raporcie sporządzonym na zlecenie Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych pt. "Badanie potrzeb osób niepełnosprawnych" z 18 maja 2017 roku, zapewnienie odpowiedniej sytuacji materialno-bytowej jest wskazane jako absolutny priorytet. Zmniejszenie kosztów związanych z przemieszczaniem się przez osoby niepełnosprawne może mieć znaczący wpływ na jej zaspokojenie.

Ponadto Konstytucja RP³ w art. 2 wskazuje wprost, iż „Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”. W związku z powyższym, a także art. 163 Konstytucji, należy wykazać, że organy władzy samorządowej są zobowiązane do urzeczywistniania zasad sprawiedliwości społecznej. Postulat wyrównania szans osób niepełnosprawnych należy uznać za jeden z jej oczywistych przejawów. Wydaje się zatem jasne, że postulat zawarty w niniejszej petycji pokrywa się z celem, jaki winny obrać władze samorządowe w zakresie polityki społecznej. Ponadto należy wskazać, iż podobne regulacje obowiązują w innych miastach w Polsce – m. in. w Krakowie, gdzie stopień umiarkowany uprawnia do przejazdów ulgowych.

---

3 Dz.U.1997.78.483

Dziękujemy za pochylenie się nad powyższą sprawą oraz liczymy na nadanie jej dalszego biegu wedle przepisów powszechnie obowiązujących. Uważamy, iż postulat wyrażony w powyższej petycji jest w pełni zasadny i zasługuje na wprowadzenie w życie.

Z poważaniem

Do wiadomości:

1. Posłanka na Sejm RP Paulina Matysiak